

Punt de vista

És la bicicleta més gran del món, i vola

És el que passa: les coses, vistes a la tele, no semblen ni tan grans, ni tan petites. Per això ens vam entretenir tot un dimecres tractant d'imaginar-nos com deu ser així, de veritat, l'Airbus A-380, aquell avió que va enlairar-se des de la pista del Concorde, a Tolosa de Llenguadoc, i que es veu que es condueix com si fos una bicicleta. Al final, resulta que ens agradava més el Concorde, però potser deu ser perquè, al capdavall, sabem que no hi pujaríem mai.

Després de l'euro, l'avió més gran del món pretén formar part d'aquell patrimoni –tan escàs– que comparteixen un finlandès i un sicilià, un irlandès i un estonià. Però, de fet, millor això que patir el que tenen en comú un català, un valencià i un mallorquí que, parlin la llengua que parlin, formen part d'una organització governamental i obligatòria que es diu estat espanyol i que, ai, costa molts i molts diners. Tants, que els tres estatuts que s'estan dibuixant comencen a semblar una crida llastimera a la pietat de Madrid. Dijous, 28 d'abril, el Govern català ja va presentar una proposta conjunta que hauria d'acabar amb el famós "café per a tothom" de la transició. Llàstima que, en això, José Bono diu que confia cegament en Pedro Solbes, així que tot sembla indicar que els polítics d'aquí porten una lletera al cap. "...Com ha vassall, la renda desprenent a voluntat dell despossehidor", deia el poeta.

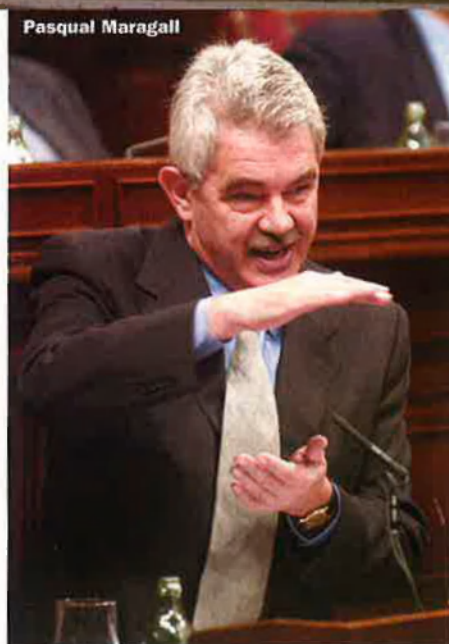
Però també hi ha contes colonials amb final feliç. La setmana passada, els darrers soldats sirians van abandonar el Líban sense que ningú no els

L'Airbus A-380

Lluís Caldentey, alcalde de Pontons
març 2004

Pasqual Maragall

Tanc de l'exèrcit libanès

trobés a faltar. Hi deixen els milicians d'Hezbollah, un incompliment parcial de les resolucions de les Nacions Unides en una zona on costa veure el contrari.

La quota folklòrica setmanal, en canvi, ha anat molt repartida. En el que portem de segle, les quatre-centes per-

sones que viuen a Pontons (Alt Penedès) no havien aconseguit cap mena de notorietat, fins que un d'ells –l'alcalde, del PP– va traslladar la conversa del bar a una emissora de ràdio. "Els homosexuals són uns tarats", va dir. Del PP l'han fet fora, del bar no ho crec. Com també costa de creure que el gest cívic de Francesc B. G., que va denunciar que a la comissaria de Gandia no el van voler atendre en la llengua d'Ausiàs March, serveixi per gaire més que demostrar que encara som vius. Que, ben mirat, tampoc no és poc.

Salvador Cot